

15 – Šibenik Knin

Šibenik-Knin County er et amt i det sydlige Kroatien, beliggende i den nord-centrale del af [Dalmatien](#).

Den største by i amtet er [Šibenik](#), som også fungerer som amtssæde.

Andre bemærkelsesværdige og større byer i amtet er:

- [Byen Knin](#)
- [Byen Vodice](#)
- [Byen Drniš](#)
- [Byen Skradin](#)

Byen Šibenik

Šibenik, historisk kendt som Sebenico er en historisk by i Kroatien, beliggende i det centrale [Dalmatien](#), hvor floden [Krka](#) løber ud i Adriaterhavet.

Šibenik er et politisk, uddannelsesmæssigt, transport-, industri- og turistcenter i [Šibenik-Knin Amt](#), og er også den tredjestørste by i den dalmatiske region. Fra 2011 har byen 34.302 indbyggere, mens kommunen har 46.332 indbyggere.

Der er flere fortolkninger af, hvordan Šibenik blev navngivet. I sin bog fra det femtende århundrede *De situ Illiriae et civitate Sibenici* beskriver Juraj Šižgorić navnet og placeringen af Šibenik.

Han tilskriver byens navn, at den er omgivet af en palisade lavet af šibe (pinde).

En anden fortolkning er forbundet med skoven gennem det latinske toponym "Sibinicum", som dækkede en smallere mikroregion inden for Šibenik på og omkring området St. [Michael's Fortress](#).

Under første verdenskrig brugte den østrig-ungarske flåde havnefaciliteterne her, og de lette krydsere og destroyere, der undslap den allierede styrke efter slaget ved Cape Rodoni (eller Gargano), vendte tilbage til sikkerhed her, hvor nogle slagskibe var baseret.

Efter krigen blev Šibenik besat af Italien indtil 12. juni 1921.

Som et resultat af [Rapallo-traktaten](#) opgav italienerne deres krav på byen, og den blev en del af kongeriget serbere, kroater og slovenere. Efter første verdenskrig begyndte udvandringen af de dalmatiske italienerne fra byen.

Under Anden Verdenskrig blev Šibenik annekteret af Italien og var en del af det italienske guvernement Dalmatien fra 1941 til 1943, der var en del af provinsen Zara.

Kommunistiske partisaner befriede Šibenik den 3. november 1944.

Efter Anden Verdenskrig blev det en del af SFR Jugoslavien, indtil Kroatien erklærede uafhængighed i 1991.

Under den kroatiske uafhængighedskrig (1991–95) blev Šibenik stærkt angrebet af den jugoslaviske nationale hær og serbiske paramilitære tropper.

Selvom den var underbevæbnet, formåede den spirende kroatiske hær og befolkningen i Šibenik at forsvare byen. Slaget varede i seks dage (16.-22. september), ofte omtalt som "[septemberslaget](#)".

Bombningerne beskadigede adskillige bygninger og monumenter, herunder kuplen i Šibenik-katedralen i St. James og den 1870-byggede teaterbygning.

I en militær operation i august 1995 besejrede den kroatiske hær de serbiske styrker og genobroede de besatte områder, hvilket gjorde det muligt for regionen at komme sig efter krigen og fortsætte med at udvikle sig som centrum for Šibenik-Knin amt. Siden da er de besadigede områder af byen blevet fuldstændig restaureret.

Šibenik har et middelhavsklima (Csa) med milde, fugtige vintre og varme, tørre somre. Januar og februar er de koldeste måneder, juli og august er de varmeste måneder.

I juli den gennemsnitlige maksimale temperatur er omkring 30° C.

Den centrale kirke i Šibenik, [Šibenik-katedralen](#) i St. James, er på UNESCOs verdensarvsliste.

Flere på hinanden følgende arkitekter byggede det helt i sten mellem 1431 og 1536, både i gotisk og renæssancestil. De sammenlåsede stenplader på katedralens tag blev beskadiget, da byen blev beskudt af jugoslaviske styrker i 1991. Skaderne er siden blevet udbedret.

I byen Šibenik er der fire fæstninger, som hver især har udsigt over byen, havet og nærliggende øer. Fæstningerne er nu turist sightseeing destinationer.

- [St. Nicholas Fortress](#) er en fæstning beliggende på øen Ljuljevac, ved indgangen til [St. Anthony Channel](#), overfor [Jadrija](#) strandfyrtårn. Det er inkluderet på UNESCOs verdensarvsliste som en del af venetianske forsvarsværker mellem det 15. og 17. århundrede
- St. Michael's Fortress i det historiske centrum
- St. John fæstning
- Barone fæstning

Omkring 18 kilometer nord for byen ligger [Krka](#) National Park, der ligner [Plitvice Lakes National Park](#), kendt for sine mange vandfald, flora, fauna og historiske og arkæologiske rester.

[Kornati-øgruppen](#), vest for Šibenik, består af 150 øer i et havområde på ca. 320 km², hvilket gør det til det tætteste øhav i Middelhavet.

Komponisten Jakov Gotovac grundlagde byens "Philharmonia Society" i 1922. Komponisten Franz von Suppé fra det 19. århundrede var en del af byens kulturelle struktur, da han var hjemmehørende i det nærliggende [Split](#).

Hver sommer finder en række koncerter og arrangementer sted i byen, mange af dem i St. Michael-fæstningen. Fra 2016 på en nærliggende ø Obonjan (6 kilometer) sydvest for byen afholdes en årlig musik-, kunst-, sundheds- og workshopfestival.

Den årlige Šibenik International Children's Festival finder sted hver sommer og er vært for børns workshops, skuespil og andre aktiviteter.

Fra 2011 til 2013 blev Terraneo-festivalen (musikfestival) afholdt i august på årsbasis på et tidligere militærområde i Šibenik, og siden 2014 har Šibenik (og andre nærliggende byer) været hjemsted for dens åndelige efterfølger Super Uho festival. Šibenik er vært for den dalmatiske Chanson Evenings festival, der afholdes i anden halvdel af august.

Šibenik er en af de bedst beskyttede havne ved det kroatiske Adriaterhav og ligger ved [Krka-flodens](#) udmunding. Indsejlingskanalen kan besejles af skibe på op til 50.000 tons dødvægt. Selve havnen har dybder op til 40 m.

Šibenik har en jernbanestation, som er en endestation for den lokale [Perković](#) - Šibenik jernbane, en gren af M604 jernbane, der forbinder [Zagreb](#) og [Split](#) via [Knin](#). Togforbindelserne drives af kroatiske jernbaner.

Busstation Šibenik er forbundet med daglige buslinjer med de omkringliggende byer som [Vodice](#), [Pirovac](#), [Biograd na Moru](#). Der er gode forbindelser til større byer i hele Kroatien.

Sibenik blev først nævnt i 1066. Nogle af seværdighederne er næsten et årtusinde år gamle. Men de fleste af dem blev bygget under den venetianske regering mellem 1412 og 1797. Ingen anden by i Kroatien har to UNESCO-kulturarvsteder udover Sibenik.

[Skt. James Katedralen](#) er et smukt mesterværk af venetiansk kunst, bygget i det 15. århundrede. Forskellige arkitekter har arbejdet med konstruktionen i over 100 år.

Katedralen er et eksempel på at kombinere forskellige kunstneriske stilarter skulptur, maleri og arkitektur.

Den er unik blandt andre renæssance bygninger, da den blev bygget udelukkende af sten. Området nær katedralen er et "Game of Thrones" sted.

[Skt. Johns fæstningen](#) (undertiden kaldet Tanaja) blev bygget i 1646 sammen med Barone fæstningen. Dens hovedformål var at forsvare sig mod tyrkiske angreb i 1647. Efter en månedlig belejring blev den tyrkiske hær tvunget til at trække sig tilbage med store tab.

[Barone fæstningen](#) ligger kun få hundrede meter fra Skt. Johns fæstningen. Den interessante attraktion er et højteknologisk museum med "technology of augmented reality" som bruges til at give en oplevelse af slaget ved Sibenik, der fandt sted i 1647.

Fæstningen har en café til overkommelige priser og en lille park for børn. Der er panoramaudsigt over byen og Skt. Anthonys kanal. Der er skilte med informationer overalt.

Billetprisen er 50 HRK (cirka 7 euro) for en voksen. Den samme billet gælder for at besøge Skt. Michaels fæstningen.

[Skt. Michaels Fæstning](#) er den ældste og mest berømte. Det har arkitektoniske elementer i forskellige kunstneriske stilarter, da den er blevet genopbygget flere gange.

I sommermånederne er der en scene til forskellige forestillinger og festivaler.

[Skt. Nicholas Fæstningen](#) er et andet mesterværk af venetiansk kunst fra det 16. århundrede, der ligger ved indgangen til Skt. Anthonys kanalen. Det blev bygget med henblik på forsvar fra havet.

Fæstningen er aldrig blevet angrebet, så dens defensive evner er ikke blevet testet. Det ser ud til, at dens udseende var så skræmmende for fjender, at de ikke ønskede at angribe.

Den eneste måde at nå fæstningen på i 2020 er den officielle bådture fra Riva (kysten). Udflugtens varighed er 2 timer, den inkluderer en bådture på Skt. Anthony kanalen og en guidet tur gennem fæstningen. Billetprisen for en voksen er 130 HRK.

[Skt. Francis kirke og kloster](#) ligger nærheden af hovedtorvet kaldet Poljana. Kirken har et museum, der viser [Sibeniks bøn](#), en af de første dokumenter fra kroatisk litteratur.

Vandforsyningssystemet, der består af 4 brønde, blev bygget i det 15. århundrede. Årsagen til dens konstruktion var manglen på vand i området. Konstruktionen blev overvåget af den berømte arkitekt Juraj Dalmatinac, som også var chefarkitekt for Skt. James katedralen. Objekterne er placeret ved siden af katedralen og kan ses gratis.

- Den gamle bydel har mange andre interessante Renæssancekirker og Barokkirker, Paladser, pladser og gader
- Det berømte Pelegrini Palads huser en populær restaurant
- Kirkerne i Det Hellige Kors, Skt. Dominic og Helligånden ligger omkring et par hundrede meter fra katedralen
- Prinsens Palads, en anden bygning i den gamle bydel, er omdannet til et bymuseum. Biblioteket og teatret ligger i nærheden af det centrale torv kaldet Poljana.

Skt. Anthonys kanalen forbinder byen med Adriaterhavet. Kanalen kan prale af enestående naturlig skønhed. Vandrestien lige ved siden af kanalen er et fantastisk sted for udendørs entusiaster og cyklister. For enden af stien ligger mesterværket [Skt. Nicolas Fæstningen](#), som også er opført på UNESCO's listen.

[Kornati](#) er en øgruppe nord for Sibenik. Den har status som nationalpark. Talrige rejsebureauer arrangerer dagsture til Kornati fra Murter eller Zadar.

Hvis din tid i Sibenik er begrænset, anbefales en tur i den gamle bydel. Sørg for at besøge attraktioner som [Skt. James katedralen](#) og [Barone- og Skt. Michaels fæstningerne](#). Det anbefales også at tilbringe mindst en dag i Krka Nationalparken, fordi det er virkelig fantastisk.

For de mere modige, er aktiviteten af en bungee jumping fra Sibenik broen organiseret i løbet af sommeren.

Hvis du beslutter dig for at blive i Sibenik i en uge eller længere, kan du beslutte at tage på dagsture.

Den første, der anbefales, er at besøge allerede nævnte Krka Nationalpark. Hvis du er i Sibenik med din egen bil, skal du køre til Lozovac indgangen og udforske Skradinski Buk. Derfra kan du tage en båd tur til Visovac og Roški vandfaldet. Alle de tre destinationer i nationalparken har bevaret naturens skønhed.

En anden destination, der er værd at besøge for en dag fra Sibenik, er [Trogir](#) der er en smuk by med monumenter fra den venetianske periode. Det huser den romanske Skt. Lawrence katedralen, et UNESCO-kulturarv. Byen kaldes også for Kroatiens Venedig.

Den storslåede by [Split](#) ligger en og en halv times kørsel fra Sibenik. Der kan du se [Diocletians Palads](#) med arkitektur fra den romerske periode. Mens du er i Split, kan du bestige Marjan bakken eller spille picigin på Bacvice stranden.

[Primosten](#) er en lille charmerende middelhavsby kun en halv times kørsel fra Sibenik. Babic vin, der produceres i Primosten, betragtes som en af de bedste originale kroatiske produkter. Derudover har Primosten en charmerende middelhavsatmosfære, smukke strande og restauranter, hvor du kan smage vin og andre delikatesser som olivenolie.

Der er to strande beliggende i den gamle bydel. Den første er Banj, der ligger i nærheden af katedralen. En anden, strand Jadrija, ligger ved indgangen til Skt. Anthonys kanalen.

Resten af strandene ligger uden for byen. De mest populære af disse er Rezaliste og Solaris.

Banj er den bedste strand i den gamle bydel. Det ligger mindre end 1 km fra centrum. Stranden har alt hvad du behøver. En volleyballbane, gratis brusere, liggestole og motionsudstyr.

En interessant begivenhed, der afholdes årligt på Banj stranden, er nytårs svømning. Mange kommer til stranden for at se de modigste fyre fra Sibenik svømme ud i det ret kolde vand.

Jadrija er en bystrand med lang tradition. For flere årtier siden betød Jadrija meget mere for folket i Sibenik, end det gør i dag. Det var et samlingssted for unge mennesker, et sted at vokse op i i mange generationer, stedet for første forelskelser, sjov og sport. Hvis du taler med de ældre oprindelige folk, vil de helt sikkert fortælle dig om deres minder fra Jadrija.

I dag er Jadrija et ideelt sted for vindsurfing, fordi det ofte blæser her om sommeren. Mange lejligheder ligger kun få meter fra kysten.

Hvis du leder efter en mere livlig strand nær Sibenik, kan Rezaliste stranden være noget for dig. Dette er en berømt strand i Brodarica, en lille by beliggende 6 km fra Sibenik centrum. Rezaliste er en smuk og stor stenstrand med krystalklart hav. Der er mange turistfaciliteter på stranden såsom stoleleje, fastfood, caféer, isbutikker osv. Besøgende elsker især sommerstemningen på Fjaka strand baren.

Byen Knin

Knin er en by i [Šibenik-Knin-amtet](#), beliggende i det dalmatiske bagland nær udspringet af floden [Krka](#), et vigtigt trafikalt knudepunkt på jernbane- og vejruterne mellem Zagreb og [Split](#).

Knin steg til fremtrædende plads to gange i historien, som hovedstaden i både det middelalderlige Kroatien og kortvarigt i den ikke-anerkendte selvudrømte Serbiske Krajina under den kroatiske uafhængighedskrig fra 1991 til 1995.

Navnet er sandsynligvis afledt af den illyriske *Ninia*. Ifølge en alternativ forklaring, tilbudt af Franz Miklosich og Petar Skok, har navnet en betydning for at "rydde skov".

Efter Første Verdenskrig blev Knin en del af staten slovenere, kroater og serbere i 1918, som efter en kort italiensk militærbesættelse efterfølgende blev en del af serbere, kroater og slovenere.

Tidligere kun forbundet med jernbane til Šibenik og Split (med smalspor til [Drvar](#) og [Prijeđor](#) også), i 1925 forbandt [Lika-jernbanen](#) Knin med Zagreb og nordpå generelt. Det blev efterhånden et travlt jernbaneknudepunkt. Allerede i 1927 afgik i alt 58.000 passagerer fra Knin banegård.

I Anden Verdenskrig befandt Knin sig i den såkaldte anden italienske besættelseszone, administreret af de civile myndigheder i den samarbejdsorienterede Uafhængige Stat Kroatien ledet af det fascistiske Ustaša - regime, men med tung italiensk militær tilstedeværelse.

Italienerne stolede også stærkt på lokale etniske serbiske militser for at opretholde orden og undertrykke partisanmodstanden.

Hele området var skueplads for den kroatiske folkedrabskampagne mod den lokale serbiske befolkning.

Ustaša-regimet erklærede Knin som amtssæde for Bribir og Sidraga.

Efter den italienske overgivelse i september 1943 blev tyske styrker hovedfaktoren i regionen.

Efterhånden som krigen skred frem, og partisanstyrker befriede det meste af Dalmatien, hvor tyskerne trak sig ud og trak sig tilbage nordpå, slog akse- og partisanstyrker mod hinanden i Knin i et større slag i begyndelsen af december 1944.

Det 8. dalmatiske korps forsøgte at ødelægge tyskeren, Ustaše og Chetnik-formationer i Nord-dalmatien og byen Knin.

Med omkring 50.000 soldater involveret og mere end 7.000 ofre på alle sider befriede partisanerne Knin den 9. december. Fem Knin-indfødte, der kæmpede i partisanrækker, blev udråbt til Folkets Helte.

Mellem 1945 og 1990 oplevede Knin en hurtig industrialisering og modernisering og blev et centrum for en større region. Una-jernbanen blev åbnet i 1948 og Knin-Zadar-jernbanen i 1967, hvilket gør Knin-banegården til et af de vigtigste og travleste knudepunkter i Kroatien.

Fra oktober 1990, otte måneder før Kroatien erklærede uafhængighed (25. juni 1991) fra Jugoslavien, blev Knin serbernes hovedborg i Knin-regionen og blev til sidst hovedstaden i den ikke-anerkendte selverklærede Serbiske Krajina i 1991.

Lederne af *Krajina* var Knin lokalbefolkningen Milan Martić og Milan Babić, begge dømt for etnisk udrensning af kroater og andre ikke-serbere fra Krajina af ICTY.

Udbredte mord- og voldshandlinger, tilbageholdelse og intimidering blev gennemgående i hele RSK-området fra 1992 til 1995.

I løbet af den tid blev 93,9% af kroaterne udvist fra byen og kommunen Knin.

Serbere holdt byen, indtil kroatiske styrker erobrede den under Operation Storm den 5. august 1995. Datoen er i dag markeret som en sejrsmiddag i Kroatien.

I februar 2015, under sagen om folkedrab mellem Kroatien og Serbien, afviste Den Internationale Domstol (ICJ) den serbiske retssagspåstand om, at Operation Storm udgjorde folkedrab, idet den afgjorde, at Kroatien ikke havde den specifikke hensigt at udrydde landets serbiske mindretal, selvom den bekræftede, at alvorlige forbrydelser mod serbiske civile havde fundet sted.

Flygtende civile og mennesker, der blev tilbage i FN's beskyttede områder, var udsat for forskellige former for chikane, herunder militære overfald og handlinger fra kroatiske civile.

Den 8. august blev en flygtningekolonne beskyttet. Human Rights Watch rapporterede i 1996, at langt størstedelen af overgrebene blev begået af kroatiske styrker.

Disse overgreb, som fortsatte i stor skala selv måneder efter Operation Storm, omfattede summariske henrettelser af ældre og svagelige serbere, som blev tilbage, og en grotisk afbrænding og ødelæggelse af serbiske landsbyer og ejendomme. Henrettelser af civile fandt sted i og omkring byen Knin.

Størstedelen af befolkningen var allerede flygtet, da den kroatiske hær tog kontrol over Knin. I slutningen af krigen ændrede Knins demografiske sammensætning sig meget med tilstrømningen af kroatiske flygtninge fra Bosnien og tidligere kroatiske militsmedlemmer.

De erstattede i høj grad de serbere, der flygtede under Operation Storm. I 2015 rapporterede Amnesty International, at kroatiske serbere fortsat var udsat for diskrimination i den offentlige sektors beskæftigelse og tilbagelevering af lejerrettigheder til socialt boligbyggeri, der blev fraflyttet under krigen.

Den oprindelige romerske bosættelse udviklede sig ved foden af De [Dinariske Alper](#). Det var her ved foden, at [Knin-fæstningen](#) blev bygget. Udspringet til [Krka](#) -floden begynder i udkanten af byen.

Knin har for nylig oplevet et kraftigt befolkningsfald, ikke mindst på grund af høje udvandringsrater, især siden Kroatien blev medlem af EU i 2013, og dets borgere står derfor over for få eller ingen arbejds- og immigrationsrestriktioner.

Befolkningen af folkeskoleelever i Knin (i alderen 6 til 14) er faldet kraftigt med 29 % mellem 2013 og 2019.

Knins befolkning er også i mere bevægelse end i andre kroatiske byer, da den har et stort flygtningeproblem, både med et stort antal kroater fra nabolandet Bosnien-Hercegovina, der immigrerede der efter 1995 og serbere fra Knin som stadig er flygtninge i Bosnien-Hercegovina eller Serbien. Immigrantkroater udgør flertallet i byen med kun en spredt serbisk tilstedeværelse i de omkringliggende landsbyer.

Før den kroatiske uafhængighedskrig var 87% af befolkningen i kommunen og 79% af byen serbere. Under krigen blev det meste af den ikke-serbiske befolkning fordrevet fra Knin, mens i krigens sidste dage forlod de fleste af serberne Knin af frygt for indkommende kroatiske styrker.

I februar 2015, under sagen om folkedrab mellem Kroatien og Serbien, fældede Den Internationale Domstols dom anført, at det ikke er bestridt, at en væsentlig del af den serbiske befolkning flygtede fra denne region som en direkte konsekvens af de militære aktioner.

De kroatiske myndigheder var klar over, at operationen ville fremkalde en masseudvandring, de byggede endda til en vis grad deres militære planlægning på en sådan udvandring, som de anså ikke blot for sandsynlig, men ønskværdig.

Som en konsekvens af krigen og befolkningsfordrivelsen er Knin kommunes befolkning næsten halveret mellem 1991 og 2001 (fra 23 til 15 tusinde).

Byen Knin havde en lille befolkning sammenlignet med sine omgivelser indtil eftervirkningerne af Anden Verdenskrig.

Kun 15% af kommunens befolkning boede i selve Knin. Naboområdet [Plavno](#), [Oćestovo](#) og [Poljača](#) havde stort set samme eller endda større befolkning end Knin.

Med øget urbanisering og industrialisering i den socialistiske æra efter Anden Verdenskrig (1945-1991), steg Knin bybefolkning hurtigt fra 2.600 til 12.300. På det tidspunkt boede mere end halvdelen af kommunens befolkning i byen Knin.

Efter 1991, på grund af krigen og befolkningsfordrivelse, samt overgangschok og afindustrialisering, har befolkningen været støt faldende.

Byen har et af de største Fort i Dalmatien. Igennem det sidste årti er store dele af fortet blevet renoveret. For en entre på 20 Kn kan man besøge fortet, og de museer der befinder sig inden i fortet. Vær opmærksom på at der er begrænset parkering tæt på fortets indgang, så i kommer sikkert til at parkere nede i byen, og så tage den stejle bakke op til fortet.

På en baggrund domineret af bjerget i Knin, ses Kroatiens højeste bjergkæde [Dinara](#). Alligevel giver udsigten fra det fjerne ikke hele historien. Faktisk er bjerget kun en del af den enorme [Dinara Naturpark](#). Fra at vandre i bakkerne til at gå i floddalene har parken meget at byde på.

Langs nogle ruter ses det traditionelt liv, kultur og arv. Desuden er Kroatiens tidligste kirke med et klokketårn her. Også kilden til [Cetina-floden](#). Hvis du vil vide mere om denne fantastiske park og bjerg, så læs denne [detaljerede guide](#).

Hvis du tror, at det eneste utrolige vand at nyde i Kroatien er Adriaterhavet, så tager du fejl. Både [Plitvice-søerne](#) og [Krka](#) Nationalparker begejstrer besøgende med deres brusende vandfald.

Derfor er de to Kroatiens mest populære nationalparker. Krka Nationalpark ligger mindre end 15 km fra Šibenik og er meget tilgængelig for dem, der bor ved stranden. Men historien om Krka-floden, som føder dette skønne sted, ligger længere inde i landet. Både floden og vandfaldene begynder ved foden af Dinara nær Knin.

Omkring 15 km øst for Knin, mellem landsbyerne Polača og Đurići, begynder [Krčić-floden](#) sit liv. Faktisk er det første af Knin-vandfaldene lige her. Også her er det første bevis på, at folk udnytter de næsten 90 meter, hvor dette vand til sidst falder. Nærmere bestemt ligger en gammel, forladt mølle ved siden af det første lille fald.

Efter yderligere 400 meter, ved en malerisk pool, svømmer de lokale i de varmere måneder. Dette til trods for at Krčić-kløften ganske ofte tørrer op om sommeren. Derfor anbefales flodvandrere at komme om foråret eller det sene efterår.

Ved [Krčić-vandfaldet](#) falder Krčić episk ned i Karstdalen i Knin. Under de første 22 meter fald, er en kilde, skjult af den hvide spray. På dette tidspunkt begynder den 73 km lange Krka-flod. Mellem de to fald her, en bro. Ikke kun er det perfekt til at se kaskaderne, men også til at tage billeder.

I nærheden af landsbyen Riđane, Biskupija, falder vandet fra flere kilder ned i Kosovos karstfelt. Nede i dalen danner de Kosovčica-floden. Sammenlignet med det øvre løb af Krka tørrer denne 15 km lange flod aldrig ud. Selvom dens strømning bliver svag om sommeren. Men sidst på efteråret og foråret svulmer den op og oversvømmer den nederste mark, før den løber ud i Krka. Faktisk nærer denne oversvømmelse to sæt af Knins skjulte søer, Šarena og Burum.

Mellem sammenløbet af Kosovčica og Krka og Knin-fæstningen slutter Orašnica-floden sig til Krka. Igen, ligesom Kosovčica, tørrer denne 5 km lange flod aldrig op. Faktisk plejede det at være udsat for oversvømmelser, hvilket satte den sydlige del af byens centrum i fare. Af denne grund flyttede de sammenløbet længere opstrøms og installerede betonnægge. Efterfølgende tørrede de tidligere oversvømmelser ud, og myggetallet faldt.

Omkring 37 km nord for Knin er landsbyen Kaldrma i dag næsten glemt. Tidligere trivedes den, forbundet med Knin i 1902 af en østrig-ungarsk smalsporet jernbane.

Til sidst blev de smalsporede jernbaner enten opgraderet eller pensioneret. Kaldrma beholdt dog sin smalsporede linje til Drvar indtil 1978! I dag er det eneste, der løber mellem Kaldrma og Knin, Butižnica-floden.

Omkring 50 meter fra Kaldrma banegård ligger kilden til Butižnica, en lille sø. Interessant nok fodrer nogle af dens farvande også Una-floden. Derfor løber denne ene lille sø faktisk ud i både Sortehavet og Adriaterhavet. Til sidstnævnte gør den det efter den 39 kilometer lange Butižnica møder Krka.

Ikke kun er Butižnica den største biflod til Krka, men også yderligere to Knin-floder løber ind i den. Nemlig Radljevac og Marčinkovac. Desuden er dens strømning så stærk, at den på et tidspunkt danner Butižnica-søen. Om sommeren er det et populært sted at svømme.

Radljevac begynder sit liv i landsbyen Plavno. Langs dens 20 km bane til Butižnica, ligger rester af flere gamle møller, der engang løb fra den. I dag tørrer floden i sommermånederne. Tidligere, i samme periode, plejede børn at svømme i det.

Kilden til Marčinkovac er Šimića-kilden, hvorfra Knin får sit drikkevand. Mens dens fødested simpelthen er identificeret, løber floden faktisk en kort, men kompliceret rute. Ikke før er floden begyndt, før den deler sig i to. Faktisk er omledningen menneskeskabt og giver vand til kunstvandig og vandmøller. Til sidst samles den igen, før den splittes igen og strømmer hver for sig ind i Butižnica.

Den episke 69 km lange Zrmanja er blot en gæst i Knin. Faktisk begynder Zrmanja sit liv i det nærliggende Zadar County. Langs amtsgrænserne, ikke langt fra landsbyen Radljevac, skærer den ind i Knin kommune.

Hvis du vil opdage Knins skjulte søer, så forbered dig på en tur ud i naturen. Selvom disse skønhedssteder nydes af lokale og fiskere, er de ikke indrettet som picnicområder. Tænk

derfor på at have passende fodtøj på. Uden tvivl er det umagen værd at vælge vandrestøvler, selv på varme dage. Ikke mindst for den herlige natur, der folder sig ud.

Der er virkelig noget temmelig overjordisk ved Šarene-søerne. For det første er ikke alle disse fem nabobassiner søer. Faktisk er tre søer, mens to er kilder. Men det er ikke den eneste forskel. Mærkeligt nok er den største pool stort set fri for vegetation. Sandsynligvis et resultat af den evige vandstrøm, der fodrer den. Ulig, overfladen på de andre byder på grønne nuancer på grund af de planter, der bor der. Selvom dette ikke er grunden til deres navn - 'farverige' søer, šareni betyder farverige. Faktisk er deres farveændring som reaktion på solopgang og solnedgang årsagen. Interessant nok er en af de mest populært fangede fisk her karper, som på kroatisk kaldes šaran.

Ved siden af D1-vejen fra Sinj og Split ligger Burumske-søerne. Faktisk er de kun omkring en kilometer fra centrum af byen, mod øst. Både vandrere og fiskere nyder disse to søer.

Over Knin, 8 km mod nord, er Golubić en kunstig sø. Faktisk danner vandkraftværket ved floden Butišnica det. Ikke kun fisker folk her, men der er også en populær familicykelsti fra Knin.

Generelt er Knin-køkkenet kontinentalt. Mens du i disse dage kan få havfisk og calamari i Knin restauranter, er der bedre valg. Desuden er det at prøve og købe traditionel mad og drikkevarer absolut en af de bedste ting at gøre i Knin. Ikke kun er det lærerigt og lækkert, men det hjælper også med at bevare traditionelle livsstile. Efterfølgende værner den faktisk om det smukke naturlandskab omkring.

Rundt om i hele området holdes græsarealer smukt trimmet af græssende dyr. Generelt får. Men også geder og køer.

Også Knins fiskere hjælper med at bevare flodområderne. Det samme gælder jægerne på landet. I kombination hjælper de med at bevare regionens naturlige skønhed. Det er et landskab, der næres af sådanne sysler gennem tusinder af år.

Hvis du har chancen for at gå til Knins nye marked, så skal du gøre det. Du får ikke kun prøvet mange forskellige traditionelle produkter, men du vil også møde producenterne.

Det er vigtigt at indse, at der bogstaveligt talt er hundredvis af små familiegårde i regionen. Især om lørdagen tager mange vej til Knin marked. For eksempel kan du møde der OPG Tica fra Markovac, som laver frisk ost og 'Sir iz mišine'. Desuden er deres (og mange andre) produkter helt fri for tilsætningsstoffer og konserveringsmidler.

Tidligere omfattede det traditionelle liv i disse bjerge semi-nomadisk opdræt af får. I sandhed er udbyttet af mælk fra disse dyr ikke stort. Det kan man heller ikke klare året rundt – nogle gange har de nyfødte lam mere brug for det.

Derfor greb de muligheden, når de var tilgængelige. Noget mælk blev til ost, konserveret i fåreskind - sir iz mišine. Ikke alene er dette et traditionelt produkt fra det dalmatiske bagland, men dets oprindelse går også tilbage til thrakerne og illyrerne. Følgelig har metoden til fremstilling af denne unikke ost ikke ændret sig i tusinder af år.

Som forberedelse puster de op og barberer et fåreskind. Bagefter er det saltet og i 15 til 30 dage tørrer det. Før brug lægges det i blød i koldt vand, og skylles derefter. Herefter lægges friskost ind i skindet, blandet med tynde lag havsalt.

Frem for alt sikrer de, at der ikke er luft i sækken, når den er forsejlet. Over to eller tre måneder modner osten, og producenten vender sækken dagligt.

Mærkeligt giver sækkonserveringsmetoden en tydelig smag og tekstur til osten. Tidligere lavede det dalmatiske bagland 15 tons sir iz mišine årligt. I dag kun 3 tons, for det meste omkring områderne Knin og Drniš.

Hvis du ikke kan komme til Knin-markedet, så kan du besøge nogle Knin-producenter på arbejdet. Ikke kun kan du prøve deres produkter, men du vil også se, hvordan det er lavet.

OPG Markoš i Pađane har ikke kun alle slags oste, men de laver også basa. Det er unikt for dette område af Dalmatien og Lika. I detaljer er basa lidt ligesom flødeost, meget forfriskende. De laver også sir iz mišine. Men fra komælk, hvilket er ret sjældent.

Omkring landsbyen Vrbnik nær Knin dyrker Vinarija Burnum druer og mandler. For at gøre det, vander de deres marker med vand fra underjordiske brønde. Både en hvid cuvée og en rød cuvée stammer fra deres indsats. Prøv dem på vingården. Du vil smage en kombination af chardonnay, viognier, pošip og maraština i det hvide. Du vil møde en kombination af merlot, cabernet sauvignon og babiĆ i de røde.

Hos Knins første håndværksølbrugeri laver de fremragende pilsner og pale ale. Faktisk kan du se, om du er i en god Knin-bar eller restaurant ved, om de sælger dette eller ej.

Både floddale og bjergskråninger omgiver dig i Knin. I virkeligheden, selvom det er en by, er det meste af Knin uberørt, uberørt natur. Faktisk har meget af landskabet set det samme ud i årtusinder. Hvis frisk luft og de store udendørs oplevelser er noget for dig, så er dette stedet for dig. Der er bestemt mange måder at opleve naturen her, fra spændende aktiviteter til blid nydelse.

Samlet set involverer de allerbedste ting at se i Knin alle gåturerne. Men det betyder ikke, at de er utilgængelige eller belastende. Både Knin-fæstningen og flodbredderne omkring byen involverer kun en afslappet spadseretur.

Men hvis du leder efter en udfordring, er der ingen steder bedre end Dinara-bjerget. Ikke kun tilbyder forskellige vandreture en række topografi, men også udsigten er spektakulær. Vær opmærksom på, at Dinara Nature Park er meget, meget mere end blot dette ene bjerg. Faktisk er naturparken enorm. Derfor har den flere vandre- og vandreruter. Hvis du vil vide mere, så [læs denne detaljerede guide](#)

Enten i kajak eller kano er det at flyde ned ad floden en fantastisk måde at komme tæt på naturen på. Desuden giver fæstningen, som altid, en fantastisk kulisse. Spørg Ekološka udruga 'Krka' Knin om at leje en kajak eller kano. Der er også mulighed for at nyde Krka siddende komfortabelt på King Zvonimir-flåden. Denne mulighed åbner især floden for små børn i grupper.

Det er umuligt at formidle Knin-fæstningens størrelse og imponerende karakter ved hjælp af fotos og ord. Bare gå. Det er den eneste måde at få den sande oplevelse på. Ikke kun udsigten er fantastisk, men også konstruktionens store skala. Episk.

Kroaterne begyndte at bygge Knin-fæstningen i det 9. århundrede. Som kongerigets hovedstad angreb angribere det mange gange. I løbet af århundrederne blev det erobret, tilføjet, revet ned og genopbygget af ungarere, tyrkere, venetianere, franskmænd og østrigere. Men også kroatiske middelalderlige adelsmænd spillede deres rolle.

Den monumentale Knin-fæstning ligger i en højde af 342 meter. I detaljer er Knin-fæstningen 470 meter lang, 110 meter bred og fylder utrolige 123.143 kvadratmeter.

Som sådan er det den næststørste historiske fæstning i Europa. Tilføjet til over mange år har den flere forskellige sektioner.

Den ældste del af Knin-fæstningen er den øverste del, Knin-slottet (Kaštel Knin). Knin slot blev bygget i det 9. århundrede. Det var sæde for den gamle kroatiske stat og dens konger. Faktisk sad omkring fire kroatiske konger her efter hinanden.

Du nærmer dig Knin-fæstningen gennem Loredans port, bygget i det 18. århundrede. Det er forbundet til det runde tårn ved en vold, der beskytter indgangen til Knin-fæstningen. Herefter går du ind i fæstningen over en vindebro.

Til højre et vagttårn fra det 17. århundrede. I dag er det en ret fantastisk restaurant. Til venstre Pisani-bastionen. Der findes adskillige bygninger og forskellige byggefaser inden for murene. Sådan også til vægge bygget til at huse kanoner, vagttårne, volde og veje.

Byen Vodice

Vodice er en by i [Šibenik-Knin County](#). Det grænser op til Adriaterhavet og har en befolkning på 8.875 (2011 folketælling).

Vodice blev første gang nævnt i 1402, selvom det blev grundlagt allerede i romertiden som Arausa. Dens navn stammer fra ordet, der betyder vandkilder, som forsynede hele området.

Som en del af Republikken Venedig fra 1412 til 1797 vidner forsvarsmurene fra tyrkernes tid med Coric-tårnet om tidligere tider. Andre lignende monumenter er Skt. Kors' kirke på den tidligere kirkegård, bygget i 1421, og sognekirken i bymidten bygget i 1746.

På den nærliggende bakke Okit under de tyrkiske invasioner grundlagde flygtninge en bosættelse, og på toppen blev kapellet [Our Lady of Mount Carmel](#) bygget i 1660, som blev ødelagt i 1942 af den italienske flåde. Den nye kirke, bygget i 1967, blev ødelagt i 1991, under den kroatiske uafhængighedskrig, og genopbygget i 1995.

Flere kilometer nord for Vodice er der to marker, Rakitnica og Gradelji/Pišća.

Rakitnica har et gammelt fort ved navn Gradina på bakken og ned ad bakken har det tre brønde og en dam, for nylig er et romersk terracotta-murværk blevet udgravet der. Denne mark er mest kendt for den lille kirke Saint John, hvor skader fra den patriotiske 1991-95 krig kan ses, og græsarealet i nærheden af det, er kendt for at have 1. maj fejring hvert år.

Gradelji/Pišća har gamle mure på toppen af bakken, en gammel romersk cisterne, den lille kirke Sankt Elias og et lille ruinhus fra det 17./18. århundrede.

Den mest berømte fest i Vodice kaldet "Vodička fešta" og afholdes den 4. august hvert år. Den velkendte festival for kroatisk popmusik kaldet "CMC festival" og afholdes hvert år i juni, med de mest berømte sangere af kroatisk popmusik.

Vodice er et lille turistmål i Kroatien, og ligger 10 km nord for [Sibenik](#). Det er populært blandt unge turister, der leder efter livlige steder. Det har gode hoteller, strande og natteliv.

Navnet "Vodice" vises først i skriftlige kilder i 1402, selvom det er kendt, at folk var her så langt tilbage som den romerske æra. Der er nogle beviser for, at livet i området eksisterede i forhistorisk tid.

"Vodice" på kroatisk betyder "vand". Det hedder det på grund af masser af vandkilder i området. Folk fra Sibenik brugte Vodice til deres vandforsyning, da Sibenik var et tørt sted, indtil de begyndte at bruge [Krka](#) floden som vandkilde.

Landbrug har været den vigtigste økonomiske aktivitet i byen gennem historien.

Dyrkning af oliven og druer var særlig vigtig. Nutidens hovedindtægt er turisme, og de lokale arbejder hårdt på at give de besøgende den allerbedste ferieoplevelse.

Vodice kysten har alle de faciliteter, du har brug for til et turistmål. Der er forskellige strande med beton og sten og sand. De mest kendte er strandene Plava og Olympia. Begge ligger tæt på to af byens største hoteller Olympia og Imperial.

Der er mange andre faciliteter såsom fastfood, caféer, restauranter, udlejning stole, jetski, både, cykler og motorcykler. Rejsebureauer arrangerer ture til Krka nationalparken og Kornati nationalparken.

Det mest interessante monument på Riva er et monument dedikeret til ofre for Anden Verdenskrig. Også værd at nævne er Skt. Kors sognekirke, bygget i gotisk stil.

Byen er hjemsted for en række kirker, herunder sognekirken St Cross fra det 18. århundrede og relikvier såsom Coric Tower fra det 16. århundrede.

Okit Hill, over Vodice, byder på en fantastisk udsigt og er også stedet for Our Lady of Carmel Church som oprindeligt var bygget i det 17. århundrede, og som blev ødelagt to gange (senest i Hjemlandskrigen).

Den nuværende version er designet af arkitekt Nikola Basic, som også har designet det vidunderlige Havorgel og Hilsen til Solen i Zadar.

Aquarium and Museum of Maritime Tradition har naturligvis tanke med fisk, samt antikke amforaer, gammelt dykkerudstyr og modeller af skibe.

Vodices smukke havn er et dejligt sted at tilbringe lidt tid, uanset om du tager et kig på de små butikker eller forkæler dig selv med en kold drink eller en sød lækkerbiscuit på en af de mange caféer og restauranter.

Sibenik er også let tilgængelig med bus eller færge, og ville være et godt valg for en dag ude for at nyde de mange fine seværdigheder der.

Strande omfatter Hangar Beach og Male Vrijule Beach, begge tæt på centrum af byen og begge med gode faciliteter. Begge er småsten, selvom Male Vrijule har en kunstig lagunestruktur som både er lavvandet (god til børn), og som også hæver vandtemperaturen en smule.

En anden populær strand er Srma, lige uden for byen. En anden stenstrand, der også er ret lavvandet og velegnet til børn.

Restaurant Sky ligger på 10. etage af Hotel Olympic Sky og tilbyder en vidunderlig udsigt over byen og ud til havet. Et smart valg til et aftensmåltid eller et glas eller to vin i baren.

Konoba Tri Piruna er et rimeligt prissat, venligt sted, der er en af de ældste restauranter i byen. Traditionelt indrettet er det et godt sted at tage hen til kød- og fiskeretter.

De små, men smukt grønne øer [Prvic](#) og [Zlarin](#) ligger lige ud for denne del af den kroatisk kyst.

Prvic har kun 400 indbyggere og som en ganske stille ø, ville det være bedst at besøge den som en afslappende dagstur for at prøve nogle af strandmulighederne der.

Zlarin er en lidt større ø (men har faktisk en mindre befolkning på godt 200) og er kendt for sine smukke koraller.

Begge disse øer kan nemt besøges fra Vodice.

Der er en daglig båd, der sejler et par gange om dagen fra Vodice til Sepurine og Prvic Luka på Prvic, derefter til Zlarin og derefter videre til Šibenik.

Byen Drniš

Drniš er en by i Kroatien, beliggende i det indre af Dalmatien, cirka halvvejs mellem [Šibenik](#) og [Knin](#).

Navnet Drniš blev nævnt for første gang i en kontrakt dateret 8. marts 1494. Der er dog spor af ældre middelalders fæstning bygget af den kroatiske aristokratfamilie Nelipić på stedet kaldet Gradina, der dominerer landskabet.

Byen blev erobret af de osmanniske tyrkere i 1522 på grund af dens strategiske beliggenhed. Mange bygninger fra denne periode er stadig bevaret i dag.

I barokken blev moskeen bygget af tyrkerne omdannet til en kirke. I 1918 blev byen besat af italienske tropper, som forblev der indtil en tilbagetrækning i 1921, som et resultat af Rapallo-traktaten. Byen blev efterfølgende en del af kongeriget af serbere, kroater og slovenere.

Den 16. september 1991, under den kroatiske uafhængighedskrig, blev Drniš angrebet af styrker fra det 9. korpus af den jugoslaviske folkehær og militsen fra SAO Krajina ledet af general Ratko Mladić.

Den kroatiske befolkning flygtede under mortarild, og byen blev indlemmet i Republikken Serbiske Krajina. Byen og de omkringliggende kroatiske landsbyer led omfattende nedrivning og plyndring i den periode.

I august 1995 blev Drniš gendannet til den kroatiske regerings kontrol under den militære aktion Operation Storm, og den serbiske befolkning flygtede til Serbien eller Bosnien-Hercegovina.

Byen Drniš ligger i det dalmatiske bagland, i den centrale del af Šibenik-Knin County, halvvejs mellem Šibenik og Knin. Det er et administrativt, økonomisk og kulturelt center i den historiske og geografiske mikroregion, der strækker sig fra skråningerne af Promina-bjerget, over Petrovo-feltet til floden Čikola og Moseć-bjerget.

Drniš ligger ved krydset til de smukkeste og mest attraktive dele af Krka Nationalpark og Šibenik-Knin Amt.

Det er kendt for sin originale prosciutto, fremragende vine og velbevarede traditionelle, kulturelle og naturlige arv.

Byen er rig på religiøse bygninger og omgivet af middelalderlige befæstninger bygget af de kroatiske herrer for at beskytte deres landområder og flodkrydsninger over floderne Krka og Čikola.

I dette område blev en verdensberømt billedhugger Ivan Meštrović født, og hans kunst er også en væsentlig del af områdets turisttilbud.

Drniš indbyggere nærer kærligt musik og folketraditioner i deres område, så skikke, folkedragter, traditionelle danse og melodier er vævet ind i adskillige kulturelle begivenheder.

Det første skriftlige bevis på byens eksistens stammer fra år 1494. I dag har Drniš omkring 3 200 indbyggere, mens det bredere byområde tæller omkring 7 800 indbyggere.

Klimaet her er sub-Middelhavet, med milde vintre og varme somre.

Byen Skradin

Skradin er en lille by i [Šibenik-Knin amt](#), med en befolkning på 3.825 (folketælling i 2011).

Den er beliggende nær [Krka](#) -floden og ved indgangen til [Krka Nationalpark](#), 17 km fra [Šibenik](#) og 100 km fra [Split](#).

Hovedattraktionen i parken, Slapovi Krke, er en række vandfald, hvoraf det største, [Skradinski buk](#), er opkaldt efter Skradin.

Det var oprindeligt en [liburnsk](#) by, ved navn Scardon. Senere blev det en romersk by, som regionens administrative og militære centrum. Byen blev ødelagt under folkevandringsperioden og var i det 9. århundrede blevet bosat af slaver.

I løbet af det 10. århundrede var det en af de befæstede byer i Kroatien, som centrum for Skradin zupanija.

Den lille landsby Skradin i Kroatien er det sted, de fleste rejsende blot kører igennem for at komme et andet sted hen (i dette tilfælde Krka National Park), men når de først ser den, lover de en dag at vende tilbage og blive.

Denne stille, maleriske landsby ved floden ligger på vej fra Mostar, Bosnien-Hercegovina til Plitvice-søerne i det nordlige Kroatien.

Byen ligger 55 kilometer nordøst for Split og 11 kilometer nord for Šibenik, to meget populære destinationer på den dalmatiske kyst. Byen ligger ved et punkt i floden, der er så bred, at det næsten får Skradin til at føles som en badeby.

Byen er porten til Krka Nationalpark, en af Kroatiens førende naturskønne attraktioner. Rejsende tager typisk en 25-minutters færgetur opstrøms fra Skradin for at få adgang til Slapovi Krke, en forbløffende smuk klynge af vandfald i Krka Nationalpark, hvoraf Skradinski Buk er den mest kendte.

Desuden er Skradin omgivet af vinmarker og vingårde, inklusive den meget roste Bibich Winery i den nærliggende Plastovo-landsby.

Byen Skradin er bygget i en V-form, der peger mod havnefronten på hver side af en fæstnings-toppet bakke, med den vestlige side af V'et ud mod en attraktiv fjord og lystbådehavn, der er et populært stoppunkt for yachter om sommeren. Byen er berømt for at være det foretrukne sted i Bill Gates verden, som rapporteret af magasinet Forbes.

Skradin bliver totalt overrendt af turister i sommerhøjsæsonen, hvoraf de fleste er dagsturister på vej til Krka Nationalpark. Du kan nyde lidt fred, hvis du overnatter, og overveje at besøge byen uden for sæsonen. Om vinteren bliver regionen ubehagelig våd og kølig, og de fleste virksomheder lukker ned for sæsonen.

Hvis du beslutter dig for at tage på en dagstur til Skradin og ikke overnatter, er dette en stærkt anbefalet dagstur fra Split, som inkluderer adgang til Krka og et besøg i Šibenik.

Skradin har en rig, gammel historie. Området har været bosat i mindst 5500 år, og selve byen Skradin dateres til 33 f.Kr.

Skradin videreudviklede sig under Romerriget, og i det 10. århundrede blev byen befæstet. I det 13. og 14. århundrede var det hovedstaden for Šubić *bans* (herskere), som byggede fæstningen på bakken i centrum af byen.

Senere, ligesom andre dele af Kroatien, blev Skradin besat af osmannerne, venetianerne, franskmændene og østrig-ungarerne. Med tiden gik Skradin i tilbagegang, da magten skiftede til det nærliggende Šibenik, indtil det nuværende turismeboom satte det på kortet igen.

Knap 4000 mennesker bor i dag permanent i Skradin. Som ferieby svulmer befolkningen i sommerturistsæsonen, men der er meget stille resten af året.

Skradin var i øvrigt også stedet for det første kraftværk i Europa, åbnet i 1895, samme år som Tesla åbnede verdens første på Niagara Falls i Canada.

Skradin er fyldt med charme. Fra det øjeblik, landsbyen dukker op med et kig ned fra motorvejens rasteplads ved siden af Sibenik-broen, bliver man betaget af dens skønhed.

Hvis du besøger Skradin om efteråret, vil du ikke helt kunne svømme, men du vil nyde et besøg uden publikum, billigere entré til Krka Nationalpark, og du kan få nogle af de bedste restauranter i Skradin stort set alle for dig selv.

Den lille bymidte med dets pastelfarvede huse fra det 18. og 19. århundrede er meget hyggelig, og at gå op ad den anden side af byen langs en farverig korridor af boliger bringer dig ind i, hvad der følte som et meget lokalt kvarter.

Byen er så lille, at det tager meget kort tid at dække de vigtigste steder, hvilket gør at man skal huske at tage det roligt og nyde den afslappede atmosfære.

Bakkerne omkring byen er dækket af oliventræer og vinmarker (inklusive den meget berømte Bibich-vingård), hvilket gør Skradin til den perfekte base for vingårdshopping samt besøg af de mange attraktioner i Krka Nationalpark.

For dem, der besøger byen om sommeren, er der også en malerisk stenstrand et par minutters gang øst for byen.

De mest lokkende lejligheder og hoteller i Skradin er dem, der vender ud mod lystbådehavnen, et par hundrede meter op ad fjorden fra byens centrum.

Skradins lille, men maleriske Marina er den smukkeste del af byen, og perfekt til en doven spadseretur. Det tager ikke lang tid at gå turen, men du vil helt sikkert blive lokket af en af dens restauranter eller caféer ved vandet.

Om sommeren er strækningen fra marinaen til busstoppestedet foret med boder, der sælger fastfood og lokale varer såsom honning, vin, frugt, nødder, figner, olivenolie, fastfood, is og mere.

Som i enhver middelhavsby ved vandet er en af de bedste ting at gøre i Skradin at vælge en café eller restaurantterrasse med en god udsigt og mens du er væk fra tiden over en espresso, et glas vin eller et længerevarende måltid.

Udover de mange restauranter med marinaudsigt i Skradin (så skal du også holde øje med vinhaven Mate Vino, og en vin- og spiritusbutik kaldet Ambasada By Bibich, som har vinflasker fra Bibich, regionens mest berømte vingård.

Kirken af Jomfru Maria ligger i Skradins lille bymidte. Barokkirken stammer fra det 18. århundrede og blev bygget på bunden af en ældre kirke, som blev ødelagt af tyrkerne.

Hvis du er så heldig at finde den åben under dit besøg, så tag et kig ind og se efter, hvad der angiveligt er et meget smukt pibeorgel fra det 18. århundrede.

Skradin Clock Tower, der dateres til 1872, er Skradins mest ikoniske syn og er let synligt, når man ser Skradin på afstand. Usædvanligt er det indbygget i bunden af den nærliggende bakke i stedet for lige ved siden af kirken.

Tidligere var det muligt at kravle op indenfor til toppen mod et mindre gebyr. Klokketårnet er ikke markeret på Google map, men det er meget tæt på ovenstående kirke, og det er et højt vartegn, så du kan ikke gå glip af det.

Hold øje med parret af stensarkofager fra det 9. århundrede fra en nærliggende kirkegård ved bunden af klokketårnet, placeret lige til højre for det, du kan se på billedet ovenfor.

Mellem Jomfru Marias kirke, hovedparkeringspladsen og et område med mangrover ved havnefronten, tilbyder en stor park og legeplads et behageligt pusterum for besøgende til Skradin med børn, eller enhver, der leder efter et sted at holde en picnic.

Hvis du har brug for at fylde op på drikkevarer eller madforsyninger, er der et lille supermarked ved siden af Pizzeria Paulonija et par minutter væk.

Et par minutters gang øst for Skradin busstoppested og den vigtigste parkeringsplads, er Skradin Beach en dejlig strækning af småsten langs floden. Vandet er meget klart her, og det er det perfekte sted at slappe af i solen om sommeren.

På toppen af sommeren er der nogle mad- og isboder opstillet ved siden af stranden samt den uformelle Skradinka Beach Bar.

Old Timer Museum Scardona Park er et antikbilmuseum et par minutters gang øst for Skradin-stranden og er forbundet med Scardona Park Luxury Accommodation. Museet, der engang hed Ferdinand Budicki-udstillingen i Zagreb, har nu fundet et nyt hjem i Skradin.

Museet og hotellet indtager det, der før var en murstensfabrik. Du kan se skorstenen med ordene "Scardona" på, når du kører på færgen til Krka, hvor Scardona er det gamle navn på Skradin.

Museet, der tidligere også blev kaldt "Museum of Historical Vehicles and Industrial Heritage", indeholder en privat samling af 30 eller deromkring antikke biler og dokumenterer 120 års bilhistorie i Kroatien. Nogle af de mest interessante inkluderer en ambulancebil fra 1970'erne fra Dubrovnik, adskillige miniature russiske, østeuropæiske og tidligere jugoslaviske biler, og hvad der angiveligt er den ældste lastbil i Kroatien.

Den kyndige ledsager giver sig tid til at give en meget detaljeret rundvisning, inklusive et kig på et værelse fyldt med andre skæve antikviteter, såsom en eksperimentel præ-cd-pladeafspiller til biler, en 1970'er-chaufførtræningsmaskine og nogle antikke børns cykler.

Den lille fæstning i Turina på toppen af bakken i centrum af Skradin dateres til middelalderen. Det blev bygget under Pavao Šubićs styre (1273 – 1312) på stedet for en gammel by.

For at nå det, der er tilbage af fortet, skal du blot gå op ad bakke fra hvor som helst i byen. Faktisk er der omkring tre eller fire forskellige stier, der fører op til det. Den nemmeste at finde begynder lige ved siden af Clock Tower Campanile. Gåturen op tager mindre end 10 minutter.

Der er ikke meget at se deroppe, men du kan nyde en ret fin udsigt over byen.

Hvis du er madelsker eller er til at bage, har du måske endda hørt om Skradin før, takket være den lokale specialitet Skradin-kage (eller Skradinski torta/Skradin torta). Chokoladekagen er typisk krydret med kanel og appelsin eller citronskal, og nogle gange indeholder den endda rosenlikør og/eller prosecco. De fleste restauranter og bagerier i byen har den berømte kage. F.eks. fra Slatka Radionica Sweet Workshop, som lå et stykke op ad den østlige side af byen. Kagen er lækker og værd at prøve.

For kirkeelskere er der to mere bemærkelsesværdige kirker i byen.

Skt. Jerome-kirken (Crkva Sv. Jere na groblju Skradin) der ligger mellem hovedparkeringspladsen og Skradin-stranden og er stedet for byens kirkegård. Du kan ikke gå glip af det langs motorvejen mod Krka Nationalpark, lige uden for Skradin by.

Går man op ad den østlige side af byen langs Ul. dr. Franje Tudmana, St. Spiridon-kirken (Hram Svetog Spiridona) er en serbisk-ortodoks kirke fra 1878 med et ydre mere iøjnefaldende end Jomfru Marias kirke i byens turistcentrum.

Uanset om du overnatter i Skradin eller bare stopper i en time eller to, er chancerne for, at du gjorde det for at besøge Krka Nationalpark, der er en af de mest populære af Kroatiens otte nationalparker.

Krka Nationalpark omfatter en fantastisk og økologisk rig del af Krka-floden, som udspringer nær Kroatiens grænse til Bosnien-Hercegovina.

De mest populære attraktioner i parken omfatter Skradinski buk, en stor pool af ekstremt klart vand med mange vandfald, der løber ind i det, Visovac-klosteret på Visovac-øen, Roški Slap, et andet smukt vandfald længst væk fra Skradin, og Krka-klosteret.

Den nemmeste måde at få adgang til Krka, hvis du ikke kører i bil, er at tage den 25-minutters færgetur fra Skradin til Skradinski buk, hvor du kan begive dig ud på en nem, 60-90-minutters rundstrækning, der byder på adskillige vandfaldsudsigter.

Derfra kan du også tage en længere bådture til Visovac og Roški Slap. Hvis du kører, kan du køre direkte til de to ovennævnte steder, med en kort vandretur involveret for at nå Roški Slap.

Du kan også leje en cykel i Skradin for 50 kn pr. dag og køre til Skradinski Buk eller endnu længere til Vasovic og Roski Slap.

Krka National Park Ticket Office i Skradin ligger lige før Marinaen, cirka fem minutter til fods fra Skradin busstoppested og hovedparkeringspladsen. Færger afgår cirka hver time, og prisen er inkluderet i parkens entré.

Parkens indgangsgebyr og færgens afgangstider varierer afhængigt af måneden for dit besøg, med de tidligste afgang omring 8:00 om sommeren og 9:00 om vinteren.

Bibich havde allerede et ry for sine upåklagelige kroatiske vine og lige så imponerende delikatesser at kombinere med dem (inklusive enorme gryder af den lokale specialitet, Skradin rissotto eller *Skradinski rizo*, som er langsomt tilberedt i en hel dag), før Anthony Bourdain præsenterede Bibich på hans show og slyngede det til international berømmelse.

Vingården har været i samme familie i omkring 500 år. Det er i hvert fald, hvad den nuværende ejer, Alen Bibich, fortalte os, da vi prøvede et af flere glas vin, mens vi chattede med ham.

Vingården ligger i den bakkede, landlige landsby Plastovo, kun 15 minutters kørsel fra Skradin. At komme fra Skradin til Plastovo vil bringe dig gennem en meget malerisk landskabsregion. Smagslokalet og dets store udendørs terrasse er den slags sted, der giver dig lyst til at blive og nyde vin.

Vinprøvesættene inkluderede et basissæt, et rødvinfokusert, et hvidt og et lokalt sæt, som kun indeholder vine lavet af lokale druer, der er specifikke for regionen, såsom Debit-vin og Babić. Priserne varierede fra meget rimelige 58 til 170 kunas.

Hvis du ikke har en chance for at gøre det til Bibich-smagerummet i Plastovo, er alt håb ikke ude. Du kan også hente flasker Bibich-vin fra en af vinbutikkerne i Skradin eller få et glas i en af de vinfokuserede barer. Der er endda en dedikeret Bibich-vinbutik i den østlige ende af byen, som er markeret på GoogleMaps, og muligvis en anden på Marina.

Hvis du kører fra destinationer mod syd (såsom Dubrovnik, Split eller Sibenik) til Skradin, så kan du ikke gå glip af rastepladsen på betalingsmotorvejen E65/A1 lige før den krydser den betagende Sibenik-bro (også kendt som Krka-broen). Rastepladsen hedder Odmorište Krka eller Krka rasteplads.

Pausepladsen inkluderer Belvedere restaurant, et cafeteria og et lille supermarked, men den virkelige grund til at stoppe her er for den uovertrufne udsigt over Krka-broen og se ned på Skradin. Dette sted kan uden overraskelse være meget travlt om sommeren.

Kun 15 kilometer (20 minutters kørsel) fra Skradin ligger et af de vigtigste arkæologiske steder i Kroatien, Bribirska Glavica. Pladsen er spredt ud over toppen af en 300 meter høj bakke med en imponerende udsigt over det omkringliggende landskab. Nogle har endda kaldt dette den kroatiske version af Troja, men alligevel er den fuldstændig ubemandet og gratis at besøge.

Der er flere lag af ruiner og perioder repræsenteret, lige fra det første århundrede e.Kr. til stedets højdepunkt i det 13. til det 14. århundrede, da familien Šubić herskede over Kroatien.

Uanset om du bare er på gennemrejse eller bliver et stykke tid, skal du prøve nogle af de fantastiske restauranter i Skradin. Lokale specialiteter omfatter Skradin torta – en Skradin langsomt tilberedt risotto og en hel masse fisk og skaldyr og vin.

Den bedst bedømte restaurant i Skradin er Konoba Dalmatino, lige over for pladsen fra Den Hellige Jomfru Marias kirke. Reservationer er et must om sommeren, og der er endda et lille legeområde for børn.

Restauranterne og bar-caféerne langs Skradin Marina tilbyder den bedste udsigt og atmosfære i byen.

Der er en lille købmand i turistafdelingen i Skradin. Du finder den på den lille vej, der fører fra Marinaen til Jomfru Maria Kirke.